

Editöre Mektup: COVID-19 Enfeksiyonu Olan Sağlık Çalışanı ve Adli Tıp Yaklaşımı

Letter to the Editor: Healthcare Workers with COVID-19 Infection and Medicolegal Approach

^{ib} Cemil ÇELİK^a, ^{ib} Sevim CESUR^b, ^{ib} Uğur ATA^c, ^{ib} Ekin Özgür AKTAŞ^a

^aEge Üniversitesi Tıp Fakültesi, Adli Tıp ABD, İzmir, TÜRKİYE

^bKocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon ABD, Kocaeli, TÜRKİYE

^cHakkâri Adli Tıp Şube Müdürlüğü, Hakkâri, TÜRKİYE

Turkiye Klinikleri J Foren Sci Leg Med. 2020;17(2):167-75'te yayımlanan araştırma makalesine yorum olarak yazılmıştır.

Anahtar Kelimeler: COVID-19; adli tıp; patojenisite

Keywords: COVID-19; forensic medicine; pathogenicity

Derginizin 2020 yılı 2. sayısında yayımlanan “COVID-19 Enfeksiyonu Olan Sağlık Çalışanı ve Adli Tıp Yaklaşımı” başlıklı derlemenin bir bölümünde, basit tıbbi müdahale (BTM) ile giderilebilecek ölçüde hafif nitelikte olan olgular da değerlendirilmiştir. Bu derlemede, polimeraz zincir reaksiyonu [polymerase chain reaction (PCR)] test sonucu pozitif olmakla birlikte asemptomatik olup, sadece izolasyon önlemleri alınan koronavirüs hastalığı-2019 [coronavirus disease-2019 (COVID-19)] pozitif olguların yaralanmasının, BTM ile giderilebilecek nitelikte olduğu belirtilmektedir. Bu yazıda, COVID-19 enfeksiyonu bulaştırılan, PCR test sonucu pozitif olmakla birlikte asemptomatik olup, sadece izolasyon önlemleri alınan kişinin adli tıbbi değerlendirmesinde katılmadığımız hususun gerekçeleri ve nasıl değerlendirileceği hususunda öneri sunmak amaçlanmıştır.

Türk Ceza Kanunu (TCK)’nda yaralanma, başkasının vücuduna acı veren/sağlığının ya da algılama yeteneğinin bozulmasına neden olan durumlar olarak tanımlanmıştır. Bedenen ya da ruhen zararlar sonucla-

nan durumların, sağlığın bozulması ve TCK kapsamında yaralama suçu olarak değerlendirilebileceği belirtilmektedir.¹ Yapılan çalışmalarda, COVID-19 PCR pozitif kişilerin asemptomatik olsa bile karantina altında olmalarının etkilerine, sosyal izolasyonun verdiği sıkıntılara, kısıtlamalara ve hastalığın öngörülemeyen seyrine bağlı ruhsal travmalara maruz kaldığı belirtilmektedir.^{2,3} Özellikle karantina altına alınmak zorunda olan COVID-19 pozitif olgular; karantina süreci, enfeksiyona bağlı korkular, hayal kırıklığı ve can sıkıntısı, ihtiyaçlarına yeterli derecede ulaşamama, damgalanma, işten uzak kalmaya bağlı ekonomik kaygılar gibi etkenlerle yüzleşmek zorunda kalmaktadır. Bir diğer yandan asemptomatik bile olsalar ilaç yüküne ve kullanmak zorunda kaldıkları ilaçların yan etki risklerine maruz kalmaktadırlar. Ayrıca boğaz ağrısı, miyalji, koku ve tat kaybı gibi semptomların subjektif ve beyana bağlı olması nedeniyle olguların asemptomatik veya hafif semptomatik olarak ayrımında adli yönden güçlükler yaşanacağı da göz önünde bulundurulması gerekmektedir.

Correspondence: Cemil ÇELİK

Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, Adli Tıp ABD, İzmir, TÜRKİYE/TURKEY

E-mail: cemilcelik89@hotmail.com

Peer review under responsibility of Türkiye Klinikleri Journal of Forensic Medicine and Forensic Sciences.

Received: 06 Jan 2021

Accepted: 14 Jan 2021

Available online: 21 Jan 2021

2619-9459 / Copyright © 2021 by Türkiye Klinikleri. This is an open access article under the CC BY-NC-ND license (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>).

COVID-19 enfeksiyonu bulaştırılan, PCR testi pozitif asemptomatik veya hafif semptomatik olguların yaralanmasının TCK'ye göre "başkasının vücuduna acı veren/sağlığının ya da algılama yeteneğinin bozulmasına neden olan yaralanma" olarak, yani BTM ile giderilemeyecek nitelikte bir yaralanma olarak değerlendirilmesi daha uygun bir yaklaşım olacaktır. Yanlış pozitiflik hâlinin sorun teşkil edeceği

göz önüne alındığında, adli olgulardaki pozitifliğin en az 2 test sonucunda saptanması önerimiz arasında yer almaktadır. Aynı zamanda "Türk Ceza Kanunu'nda Tanımlanan Yaralama Suçlarının Adli Tıp Açısından Değerlendirilmesi Rehberi"ne, bulaşıcı hastalıklar ile ilgili bir başlık açılması da standardizasyonu sağlamada faydalı olacaktır.

Saygılarımızla.

KAYNAKLAR

1. Özbek VÖ, Doğan N, Bacaksız P, Tepe İ. Türk Ceza Hukuku Özel Hükümler. İkinci Kısım: Kişilere Karşı Suçlar. 12. Baskı. Ankara: Seçkin Yayıncılık; 2017. p.249.
2. Upadhyay R, Sweta, Singh B, Singh U. Psychological impact of quarantine period on asymptomatic individuals with COVID-19. Social Sciences & Humanities Open. 2020;2(1): 100061. [\[Crossref\]](#) [\[PMC\]](#)
3. Wang C, Pan R, Wan X, Tan Y, Xu L, Ho CS, et al. Immediate psychological responses and associated factors during the initial stage of the 2019 coronavirus disease (COVID-19) epidemic among the general population in China. Int J Environ Res Public Health. 2020;17(5): 1729. [\[Crossref\]](#) [\[PubMed\]](#) [\[PMC\]](#)